

Disertační práce `Bytnost člověka v Heideggerových Příspěvcích k filosofii` sleduje dvojí odborný záměr. V první řadě usiluje o to, co deklaruje svým názvem: analyzovat pojetí lidství v klíčovém díle Heideggerovy textové pozůstalosti, v Příspěvcích k filosofii. Druhým záměrem je pokusit se o využití analýz problematiky bytnosti člověka k interpretaci myšlení Příspěvků jako takových.

Práce má tři přípravné oddíly. V prvním je analyzována Heideggerova kritika antropologie a interpretována jako poukaz na antropomorfii vztahových struktur světa. Možnost tematizace vztahových struktur se metodologicky opírá o fenomenologii. Tomu se věnuje druhý oddíl, který vykládá Heideggerův důraz na pojmy `střed` (die Mitte) a `(to) mezi` (das Zwischen) jako jednu z podob fenomenologické práce s intencionalitou. Třetí oddíl analyzuje Heideggerův fundamentálně-ontologický přístup k intencionalitě vztahu bytí a člověka v pojmu pobytu z Bytí a času a reinterpretační využití tohoto přístupu v okruhu Příspěvků.

Hlavní část práce má dva oddíly. Čtvrtý (v celkovém pořadí) interpretuje pojem `bytí-tu` (das Da-sein) z Příspěvků jako označení pro středově strukturované vztahové pole vztahu bytí a člověka. Provádí analýzu základních dynamismů, pomocí kterých Heidegger toto pole popisuje (odepření, protikyv, obrat). Pátý oddíl představuje Heideggerův výklad bytnosti člověka jako zakladatele a strážce na základě excentrizace lidského postavení ve vztahovém poli (die Inständigkeit im Da-sein). Excentrizace středových struktur (textově doložená z přednášek o Hölderlinovi) je pochopena jako krok, který zabraňuje jejich antropocentrizaci.